

<p>Doktor medicine koji je u?tedio novac za had?, ali...? Nakon zavr?etka obreda had?a, muslimani iz ?itavog svijeta su ?ekali po lukama brodove, na aerodromima avione, na stanicama autobuse, kako bi napustili Mekku i Medinu. Te?ak rastanak sa voljenim svetim mjestima. Seid je postavio svoj trono?ac i sjeo pored jednog had?ije. Poselamili su se i upoznali te zapo?eli razgovor. ?ovjek kojeg je Seid upravo upoznao re?e: Moj had?ija Seide, ja radim sa nekretninama i evo napu?tam Mekku deseti put. Allah mi je podario mogu?nosti da obavim had? deset puta i zaista sam sretan zbog toga, velika je Allahova milost prema meni. Zato ga molim da mi primi moj had?. Seid se nasmija te uputi Allahu dovu da im njihove obrede tokom had?a primi i da se vrate ku?i ?isti od grijeha. ?ovjek upita Seida: A ti, jel' ti ovo prvi had?, brate Seide?</p> <p>

Seid se nasmija i re?e: Da, ovo mi je prvi put da sam obavio had? a obavio sam ga na ?udan na?in. ?ovjek se prema njemu okrenu e re?e: Volio bih kad bi to podijelio sa mnjom, mo?da ne?to nau?im iz tvog primjera. Osje?ao sam u du?i potrebu da sa nekim podijelim svoj slu?aj, pa sam po?eo da pri?am: Vidi? brate, ja sam po zanimanju doktor medicine, i od kada sam zavr?io fakultet, ja sanjam i planiram da obavim had?, ali svaki put ne?to iskrsne, nevjerovatno, uvijek ne?to.</p> <p>Punih 30 godina sam ?ekao i ?tedio. Pribli?io mi se odlazak u penziju, sinovi mi se po?enili. I pro?le godine odlu?im da bez obzira ?ta bilo, da obavim had?. Nakon radnog vremena, spremim se da odem do banke, podignem u?te?eni novac i da se prijavim u Ured za had?. Kad sam htio da napustim bolnicu, na hodniku sretnem jednu majku ?ijeg sina ja ve? du?e vrijeme lije?im, kako pla?e. Ina?e je njen sin nepokretan a lije?io se kod nas, u privatnoj bolnici jer su uslovi za njegovo lije?enje bolji nego u dr?avnoj. Uglavnom, ona mi je pri?la i selamila se sa mnjom, rekav?i: Allah te nagradio na svemu doktore Seide, mi napu?tamo bolnicu, ovo je na?a zadnja posjeta. Kad mi je rekla da napu?ta bolnicu, iznenadio sam, ali sam pomislio da je mo?da na?la bolju neku bolnicu, ali opet, za?to je plakala?

Rekao sam joj da ne pla?e, da ?e sve biti u redu, ali ona me je prekinula kroz suze i rekla: Vallahi doktore, bili ste kao otac mom sinu, hvala vma na svemu, ali...- opet je zaplakala. Rekao sam joj da sa?eka a ja sam oti?ao do sekretara da vidim zbog ?ega ona napu?ta na?u bolnicu. On mi je rekao da nema veze ni sa mnjom ni sa drugom bolnicom, nego je njen mu? izgubio posao, tako da nisu u stanju pla?ati njegovo lije?enje. Bilo mi je te?ko, oti?ao sam do direktora da ga zamolim da im se dozvoli besplatno lije?enje, me?utim, kratko mi je rekao da je ovo privatna bolnica i da mora imati zaradu kako bi opstala.

Ni?ta, vratio sam se do ra?unovodstva, te kolegu zamolio da sa mog ra?una skine novac (koji sam ja u?tedio za had?a) i prebac ga na ra?un roditelja ovog dje?aka. U?te?enim novcem za had?, unaprijed sam platio ?est mjeseci njegovog lije?enja. Vratio sam se do uplakane majke i njenog sina u kolicima te rekao: Nemojte se brinuti, stvar je rije?ena, postoji jedan mali fond u bolnici namijenjen za te?ke slu?ajeve, tako da vam je upla?eno. Nisam im mogao kazati da sam to ja, jer sam se bojao da ?e odbiti.</p> <p>Vratio sam se ku?i pomalo i tu?an, nije zbog toga ?to sam donirao novac koji sam bio u?tedio za had?, nego jednostavno ?to mi je kroz sve ove godine ?ekanja, jo? jedna prilika za obavljanje had?a propala. Tu sam no? legao i bio sam umoran. Moj umor, prekinuo

je ?udan san. Sanjam ja sebe kako tavafim (kru?im) oko Ka'be a ljudi mi prilaze, sa mnom se selame i ?estitaju mi na obavljenom had?u. Govorili su mi: Dovi za nas had?ija Seide, ti obavi had? na nebu prije nego na zemlji, dovi za nas!</p><p>Probudio sam se i imao ?udan osje?aj u prsim, bio sam posebno sretan zbog ovoga sna i rekoh sam sebi: Hajde moj Seide, mo?da te jednom i budu zvali had?ijom.</p> <p>To jutro, dok sam se spremao na posao, zazvonio mi je telefon, javio sam se i bio je to moj direktor. Bio je pomalo usplahiren, nakon pozdrava, odmah je pre?ao na stvar: Seide dragi, spasi me! Jedan od najve?ih biznismena ide na had?, ali ne?e da ide bez svog li?nog doktora. ?ena ina?e njegovog ku?nog doktora je trudna i treba svaki dan da se porodi i zbog toga ne mo?e sa njim, pa da li bi ti i?ao sa njim na had?, molim te' Htio sam ne?to da upitam, me?utim, on me ponovo prekinu i re?e: Slu?aj, zaboravio sam ti re?i, ovaj ?ovjek je vlasnik pola na?e klinike i na?e partnerstvo bi moglo do?i u pitanje ako mu ne iza?emo u susret. Kad je zavr?io, rekao sam: Dobro, nije problem, ali, ho?u li ja mo?i obaviti had?
 Odgovorio mi je da ho?u.

Bio sam tada najsretniji ?ovjek na svijetu, znao sam u dubini du?e, da me Allah ne?e napustiti i da Allah mnogostruko vi?e daje. I evo me brate moj, had? sam obavio besplatno, ?ak mi je ovaj ?ovjek i platio ?to sam se za njega brinuo a kad sam mu ispri?ao slu?aj one ?ene i njenog sina, pristao je da se dijete stalno lije?i na njegov ra?un i da se u na?oj bolnici otvori poseban fond za lije?enje siroma?nih.

prevod sa arapskog, prof. Saudin Cokoja</p>